

Hvis demokratiet kommer

Af Henning Husum

Anne Tortzen har skrevet en lærerig bog, som jeg må advare de fleste mod at læse, men samtidig anbefale til nogle få heldige.

Anne Tortzen har arbejdet med at inddrage borgere i det lokale demokrati i mange år. Det har hun på et praktisk plan ved at vejlede kommuner i inddragelse af borgerne og på et teoretisk plan gennem sin ph.d. om samskabelse i kommunale rammer. Nu har hun skrevet bogen "Demokratisk fornyelse: byer der går foran".

Tortzens bog henvender sig til praktiskere, der arbejder med at styrke det lokale demokrati i byerne gennem inddragelse af borgerne i planlægning, beslutning og udførelse af opgaver. Praktikerne er i første omgang medarbejdere i den offentlige forvaltning og græsroddere, men også i høj grad de politikere, der er afgørende for, at en demokratisk fornyelse kan lykkes.

Dette fokus på det praktiske felt, hvor møderne mellem det offentlige og borgerne finder sted, er omdrejningspunktet gennem hele bogen. Her peger Tortzen flere gange på, at praktikernes muligheder ofte undermineres af manglende opbakning fra det politiske niveau. En manglende opbakning, der kan forklares ved nogle af teorierne om, hvorfor demokratiet er i krise, som bogen henviser til. Men Tortzen holder sig til at diskutere, hvad praktiker-

ne kan gøre og være opmærksomme på i stedet for at fordybe sig i, hvorfor demokratiet er i krise.

Det er også her, der må lyde en advarsel mod bogen: Hvis du skal arbejde med borgerinddragelse i en forvaltning, hvor man ikke har tænkt sig at bruge ekstra ressourcer på arbejdet og at lade det ændre dagsorden og arbejdsmetoder, men i stedet se borgerinddragelse som et vedhæng eller en afkrydsningsboks, der skal have et flueben, så er bogen ikke noget for dig. Den vil gøre dig frustreret, gå ud over din familie, din nattesøvn og kan måske få dig til at overveje et andet arbejde.

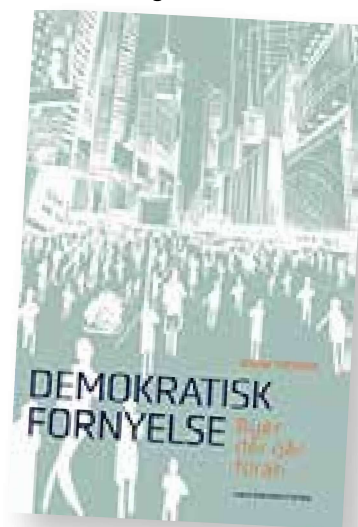
Er du derimod blandt de heldige, der arbejder et sted, hvor man er villig til at lægge de nødvendige ressourcer i at få inddraget borgerne og lade det arbejde være med til at sætte dagsordenen, så er bogen en guldgrube. Som guldgrube giver bogen en gennemgang af tre af de mest udbredte grupper af metoder, hvormed borgerne kan involveres i demokratiet. Oven i det har bogen mange henvisninger i teksten og i literaturlisten til steder, hvor der er mere information at hente. Men bogens særlige styrke er, at den peger på forhold, som det er vigtigt at være op-

mærksom på, for at involveringen kan komme til at fungere og ikke havarere eller udarte til et ubetydeligt vedhæng til andre aktiviteter. Bogen er dermed en bog, der kan hjælpe med at tænke over muligheder og faldgruber i inddragelsen af borgerne, snarere end en bog med opskrifter på, hvordan man skal gøre.

De mange henvisninger og det, at man skal tænke over, hvad man gør, får det til at lyde, som om bogen er vanskelig at læse. Det er den ikke. Tværtimod. Bogen er letlæst og skrevet i et sjældent klart og forståeligt sprog uden at være letkøbt.

Bogen kan derfor varmt anbefales, hvis man skal arbejde med borgerinddragelse i f.eks. en kommune, der har tænkt sig at tage demokratiet alvorligt. Hvis borgerinddragelsen blot skal være en formssag, så er det bedre at glemme bogen og se en film.

Men når dette nu er en anmeldelse, så skal der jo være lidt at brokke sig over. Her er min største anke, at bogens omslag ikke passer til dens indhold. Selvom jeg har tænkt længe over, hvad meningen er med omslaget, så har jeg endnu ikke regnet det ud. Omslaget ligner mest et indkøbsstrøg i en storby, hvor fodgængerne flakker tilsyneladende målløst om mellem hinanden.

Anne Tortzen: Demokratisk fornyelse: Byer der går foran
244 sider
Vejl. pris: kr. 250 (i-bog: kr. 175)
Hans Reitzels Forlag, 2020